

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 9. De abortu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

non, petendum est, an manè, quando evigilaverit, vel in ipso seminis fluxu, si ex violentia vigilet, se voluntariè non delectarit, si dicat, se dubitare, inspice regulas, datas fol. 42. & judicare poteris, an peccaverit.

§. 8. *De Abortu.*

PEccata carnalia sæpè sequitur abortus, quem procurant vel fornicarii, vel parentes &c. metuentes magis infamiam mundi, quàm offensionem Dei, ac propterea hæc materia cæteris paragraphis adjungenda.

Abortus itaque est, *ejectio fœtus immaturi.* Potest autem fœtus immaturè ejici, vel ante animationem, vel post; & quidem si sit fœtus animatus, conveniunt, numquàm licere directè procurare ejus abortum, cùm id sit directè vitam innocentis auferre.

1. Estne licitum ad conservationem matris præbere medicinam directè causativam abortus nondum animati?
2. Id numquàm licere, sive ante, sive post fœtus animationem.

Probatum: illicitum est pollutionem procurare directè; ergò & abortum. Prob. conseq. Ideò illicitum est directè procurare pollutionem, etiam ad sanitatem recuperandam, quia effusio seminis est contra finem generationis, ad quam illud est per se à natura ordinatum; atqui immediatus, & proximus ad generationem finis est ordinatus fœtus; ergo si non licet illam,

illam, nequè hunc licebit propter sanitatem recuperandam. Deindè opposita sententia portam aperit stupris, spe per abortum illa occultandi, quem sexcentis modis lascivorum juvenum, perdirarumque mulierum excogitat audacia, vel libido.

2. An liceat prægnanti cum periculo prolis animatæ dare pharmaca, quæ directè, & per se tendunt ad sanitatem causandam, & quæ sunt necessaria ad conservationem vitæ matris cum periculo abortûs?

R. Probabilius aff. Quia actiones humanæ speciem sumunt ex intentione operantis, non autem ex effectu per accidens, & non pro certo subsequuto, sed principalis intentio in his medicamentis fertur in sanitatem matris, abortus autem per accidens, & præter intentionem accidit.

Deindè invadente ferâ, matrem fugientem cum fœtûs periculo nemo damnaret.

3. An liceat uti medicamento tam mortifero ex se proli, quàm sanativo matri?

R. Hoc non videri licitum: quia numquàm licet directè agere ad occisionem innocentis; præbere autem medicamentum ex se mortiferum proli, est directè agere ad occisionem prolis.

Aliud foret, si medicamentum foret dubium, an auxilium, an mortem potius se allaturum.

4. Quid si adsit spes probabilis fœtûs in lucem pro-

prodeundi, an tenetur mater ab illis medicamentis abstinere?

R. Aff. Et mater peccabit mortaliter medicamenta similia sumendo: quia præceptum charitatis matrem obligat ad præferendam vitam suæ corporali vitam spiritualem prolis maximè indigentis, & non baptizatæ.

5. An liceat impedire conceptionem ad infamiam vitandam puellæ V. G. nobilis?

R. Id nullo modo est licitum. 1. Quia est contra ordinem naturæ; nam semen, & copula sunt instituta à natura ad prolis generationem, & proinde ad conceptionem fœtûs. 2. Quia non sunt facienda mala, ut eveniant bona. 3. Sibi imputet femina, quæ sponte sua peccavit, vel peccati socius.

6. Quæ sunt pœnæ procurantium abortum?

R. Qui procurat abortum fœtûs animati, effectu scilicet secuto, incurrit excommunicationem latæ sententiæ à Sixto V. decretam, & fit irregularis. Similiter illi, qui operam, consilium, aut favorem sivè scribendo &c. consulerunt: ab hac excommunicatione nemo Confessarius potest absolvere, nisi specialiter depuratus.

C A S U S XI.

Quid faciendum Confessario cum illâ feminâ, vel juvene, qui diceret: procuravi abortum?

Petendum, an procuraverit abortum fœtu animato, vel non. Si animato; judicandum est illum verum commisisse homicidium, & tantò gravius peccâsse, quantò certius non solùm corpus, sed

sed & animam ejus occidit, undè incurrit irregularitatem. Quando autem fœtus animetur, non scitur certò: Fromondus de anima lib. 2. c. 6. cum Hypocrate putat, masculum triginta diebus longissimè, tardissimè quadraginta diebus à conceptione formari, sed non est certum.

Si autem fœtu non animato procuraverit directè abortum, insinuanda gravitas istius peccati, ob quod mulieres &c. in Concilio Ancyrano cap. 21. usque ad exitum vitæ ab Ecclesia removebantur. Inculcanda fortiter S. Augustini sententia: *Mulier autem quacumque fecerit hoc, (quocumque prætextu, sive conservandæ famæ ergò, sive mortis evitandæ) quòd jam non possit concipere, quotiescumque parere poterat, tantorum homicidiorum ream se esse cognoscat.* Sermon. 244. de temp.

CASUS XII.

Quid agendum cum illo, qui dicit: commisi peccatum sodomiticum?

R. Quærendum 1. Quoties nefandum illud crimen commiserit? 2. An cum masculo, an cum femina præposteram libidinem exercuerit? Majus enim peccatum est masculi cum masculo, quia diversus non intercedit sexus. 3. An sit persona conjugata, cum tunc præter malitiam contra castitatem, etiam contrahat malitiam contra justitiam. Vel an sit voto castitatis obstricta, vel affinis, aut cognata intra primum, aut saltem secundum gradum propter majorem difformitatem, quæ reperitur in isto actu venereo? 4. An non vio-

violenter oppresserit similes? &c. §. An in peccato illo fuerit agens, vel patiens, quia in agente intervenit pollutio propria, quæ non intervenit ex parte patientis.

Deinde ipsis ob oculos ponendum est, quàm gravi odio in istud nefandum scelus feratur Deus, qui ob istud Sodomam & Gomorrhæam delevit in cineres. Proponenda pœna, quam statuit Pius V. in extravagante, ubi ita statuit: *Omnes quoscumque Presbyteros, & alios Laicos, tam regulares, quàm seculares, cujuscumque gradûs, aut dignitatis, tam dirum nefas (Sodomix) exercentes, omni privilegio clericali, omni beneficio, & officio ecclesiastico, & dignitate presentis canonis auctoritate privamus, utque per judicem ecclesiasticum degradati, potestati seculari tradantur.* Deinde jure civili pœna capitis imponitur. Jure canonico laici excommunicantur, & ex cœtu fidelium separantur, usque ad condignam pœnitentiam.

Quo ad illos qui commiserunt peccatum bestialitatis, solùm inquirendum est, qualis fuerit persona, & quoties illud peccatum commiserit, ob jam dicta: non debet explicare qualis fuerit bestia, an equus, an vacca, an cum masculo, vel femella peccaverit, an in vase recipiendo semini à natura ordinato, vel non, (nisi interveniat notabilis difformitas, quam cognoscere non potest Confessarius) quia illa non variantur specie, nec malitiam notabiliter aggravant, nisi ex coitumatum sit prodite monstra, & bestialitas Sodomix misceatur.